

altsaa blev staaende. — Af Socialdemokraterne og de Radikale foresloges en ny Bestemmelse, hvorefter »hver af Brudefolkene skal afgive en skriftlig Erklæring paa Tro og Love om, hvorvidt han har Børn udenfor Ægteskab, overfor hvilke der paahviler ham Forsørgelses- eller Bidragspligt«. Dette Forslag vedtoges med 65 St. mod 34 og findes som foran nævnt i Loven. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om, for hvem Bevislighederne for Opfyldelse af Ægteskabsbetingelserne skal forelægges, vedtoges — efter at 2 Forslag, stillede henholdsvis af Socialdemokraterne og de Radikale, hvorefter de forelægges henholdsvis den ægteskabsstiftende Myndighed og den Myndighed, der forestaar Lysningen, var bortfaldet som Følge af tidligere Afstemninger — et af Justitsministeren stillet og af Venstre og de Konservative tiltraadt Forslag, som indførte den foran ved Loven gængivne Ordning.

Vedrørende Formen for Ægteskabets Indgaaelse stilledes som foran omtalt af Socialdemokraterne og af de Radikale 2 forskellige Forslag, der begge gik ud paa at indføre tvungen borgerlig Ægteforening, ligesom de samme Partier foreslog at indføre i Lovforslaget de Kapitler, som ved dets Forelæggelse i 1919—20 fandtes i det, om Ægtefællernes Retsforhold m. v. Desuden stillede de nævnte Mindretal i Forening med Holstein Ændringsforslag til Lovforslagets Regler om Skilsmisse gaaende ud paa at afkorte Separationsfristen til 1 Aar — forkastedes med 65 St. mod 52—; medens Socialdemokraterne, der subsidiært var med til det nævnte Forslag, principalt foreslog en Omredaktion af den paagældende Paragraf, ligeledes med en Frist af 1 Aar, men tillige med Forandring af »kongelig Bevilling« til »Bevilling af Justitsministeren« — forkastedes med 75 St. mod 49 —, og endelig foreslog Venstre og de konservative undtagen Holstein i samme Paragraf at forlænge den Frist af 2 Aar, efter hvis Forløb fra Separationen efter Landstingets Vedtagelse enhver af Ægtefællerne kan kræve Separation, med 6 Maaneder, hvilket Forslag vedtoges med 64 St. mod 50. Ligeledes vedtoges efter Forslag af samme Mindretal med 65 St. mod 48 en tilsvarende Forlængelse fra 3 til 4 Aar den Frist, som i Landstingets Vedtagelse var sat for Ægteskabets Opløsning ved Lov i Tilfælde, hvor Ægtefæller paa Grund af Uoverensstemmelse har hævet Samlivet. Et til samme Bestemmelse af Socialdemokraterne, Radikale og Holstein stillet Forslag om at udelade Tilføjelsen om, at Opløsning af Ægteskabet i Almindelighed ikke bør ske, saafremt Sagsøgeren hovedsagelig er Skyld i Samlivets Ophævelse og den anden Ægtefælle modsætter sig Opløsningen, forkastedes med 63 St. mod 48. — Efter Forslag af Udvalget undtagen Krohn forkastedes med 95 St. mod 10 en Paragraf i Landstingets Forslag, hvorefter de forskellige Tidsfrister skulde